

Kirsten Jacobsen (FP):

I Fremskridtspartiet er vi meget glade for ministerens forslag. Selv om det skulle tages med tang, så kom det, og vi håber, at barnet kommer sundt til verden, inden vi andre går på sommerferie.

Da vi i 1994 rejste den her problematik, så var det jo, fordi vi i Fremskridtspartiet fandt, at det var ganske urimeligt, at de kropsbårne hjælpemidler havde man ikke nogen indflydelse på, og man kunne jo se, når man gik tilbage historisk, at sådan havde det jo ikke været altid, og den indskrænkning, der havde været i løbet af årene, havde aldrig passeret Folketinget. Men man har indtrykket af, at når der skulle spares lidt, så skar man lidt på den liste, man havde.

Jeg synes også, at det er dejligt, at der ikke er redet nogen personlige kæphest, som hr. Villy Søvndal sagde. Det, man har været optaget af, og det har vi også været i Fremskridtspartiet, var at få løst problemet.

Det er også derfor, at vi til sidst måtte pålægge ministeren at komme med det her forslag, og konsekvenserne af det er jo, at nu kan man altså ikke længere opretholde monopoler. Nu kan den handicappede altså, når det drejer sig om de her personlige hjælpemidler – hvis man ikke er tilfreds med den kommunale leverandør – gå ud og skaffe sig en anden leverandør, og det beløb, man så kan få, er det beløb, som kommunen ellers skulle have betalt til ens egen leverandør. Det er en løsning, som jeg tror alle vil kunne leve med.

Et af de få kritikpunkter, jeg har til ministerens forslag, er, at det er mig totalt og aldeles ubegribeligt at forstå, hvordan man kan finde ud af, at det her koster 76 mio. kr. Det regnestykke tror jeg altså man skal have en højere eksamen, end jeg har, for at kunne finde ud af, eller også skal man have slet ingen, for hvis man aldrig kan få refunderet mere end det beløb, kommunerne selv skal betale sin egen leverandør, så må det her ende ud med et stort flot nul.

Hvis det skulle give øgede kommunale udgifter, så må det jo betyde, at kommunerne sidder og regner ud, at de har så dårlige leverandører, at der er ingen, der vil bruge dem, og når de udbyder i licitation, så kan de kun love så og så mange brugere, så det viser jo kun nødvendigheden af, vi får brudt det monopol.

Men jeg tror simpelt hen, det er en undskyldning fra kommunernes side, og jeg håber meget, at ministeren vil stå imod, når man kommer og siger, at man via DUT-reglerne skal have udlig-

ning for en udgift, som er så søgt, at man næsten ikke engang kan forstå, at man vil være bekendt at fremsætte den.

Men vi er som sagt meget, meget glade for forslaget. Og jeg tror, at de mennesker, som har det hårdt nok i forvejen ved, at de skal bruge paryk eller skal have stomipræparater eller brystproteser eller lignende, nu ser frem til, at de igen får indflydelse på det produkt, de gerne vil have.

Det er blevet værre og værre, og man er jo kommet ud for, at hvis man før skulle have en brystprotese, så havde man en leverandør i byen. I Horsens, kan jeg fortæller jer, skal man nu til Århus for at finde den kommunale leverandør. Man har to at vælge imellem, så jeg kender i hvert fald et tidligere medlem af dette Ting, som vil blive meget glad, når dette forslag er vedtaget.

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten var også en del af det flertal, der sidste forår støttede forslaget fra Fremskridtspartiet, B 28, omkring at give brugerne af hjælpemidler større indflydelse på valg af dem, og vi er også en del af det flertal, som har udformet den beretning, der tilsyneladende har dannet grundlag for den her lov.

Om det så lykkes i alle henseender at fange ånden i den beretning, som blev lavet af flertallet, tror jeg vi skal bruge lidt tid på i udvalget for lige at se, om der er et par småting, der kan rettes til.

Vi synes i hvert fald, der kan være et lille problem. Selv om vi i udgangspunktet er positive over for lovforslaget, så er der et lille problem i forhold til, at der kan være en del brugere af hjælpemidler, som bliver forskelligt stillet i de forskellige kommuner. Det er af den simple grund, at de aftaler, der gælder, ikke udløber på ét tidspunkt.

Det vil sige, at den 2-års-frist, som man putter ind i lovforslaget – den tidsgrænse, man lægger ind – kan betyde, at der vil være nogle brugere i forskellige kommuner, der i realiteten aldrig kommer under loven. Det kan være en konsekvens af det. Det bliver også nævnt i bemærkningerne, at der kan være et juridisk problem med at få den til at gælde på samme tid. Jeg synes, vi skal prøve at se lidt på det i udvalget, så der kommer til at gælde nogenlunde samme regler for alle.

Derudover mener jeg også ligesom hr. Villy Søvndal, at listen over forskellige typer af hjæl-